

зыцы, кой то са проистѣкали ътъ тѣмъ истинъ
источникъ Славѣнскій, като н. п. въ Русскі-
атъ, Сѣрвскіатъ, и дрѣги, да ги нѣматъ. Но
ътъ гдѣ ли да ги ѣ земалъ, то ѣ намъ не-
извѣстно (з). Но вѣдесе да ѣ подражалъ
въ членове те дрѣги ѣзыцы. Госъ кой про-

(з) На Болгарскіатъ ѣзыкъ нѣмаме ни ѣдно спи-
саніе старо ътъ нѣколко стотѣны годѣны, илѣ
ътъ ѡновѣ време когѣто ѡще не ѣ была подпад-
нала Болгаріа та подъ тирѣнское иго агѣранское,
ни то рѣкописно, ни то печѣтано (мѡже бѣти
и да се нахѡжда нѣкаде такѣа рѣдкость, но
Бѡгъ знѣе въ какѡвъ ли ѣ глѣбѡкъ рѡкъ закѡпа-
на, щото вѣчно да ѡстане незнаѣма, а камо
ли мѣне да ѣ знаѣма) ътъ коѣто вы могли да
вѣдиме какѡвъ ѣ вѣдъ имѣлъ въ пѡстари те
временѣ Болгарскіо ѣзыкъ, и какѡи ли мѡ са
былѣи нѣнѣшни те многоразлѣчни членове. ътъ
кѡлко то старѣ рѣкописны кнѣги самѣ видѣлъ,
не мѣ се ѣ случѣло да вѣдимъ ни ѣднѣ на
прѡстъ ѣзыкъ Болгарски писана, но сѣчки те на
Славѣнски. И ътъ товѣ заключавамъ, зацѡ, по-
нѣже мѡзы те (оучѣніе то) пѡслѣ по Тѣрско то ѡ-
владѣніе ѡставѣли са со всѣмъ Болгаріа та, за-
тѡ и не вѣдиме дрѣга нѣколъ вѣнѣшна кнѣга ста-
ра, илѣ на Славѣнски, илѣ на Болгарски писана,
ѡскѣнъ ѣвѣнгеліе, апѡстолъ, Чалтѣръ, ѡктѡихъ, и
дрѣги церкѡвни кнѣги, който са ѣдѣа сохранили
Болгаре те за радѣ Богослѣженіе то.